

INTERNET IN DE KERK? WAAR IS DAT NOU VOOR NODIG?!

Sinds medio maart, toen alle openbare vieringen in de kerk opgeschort werden, zie je een tsunami aan online vieringen in de kerk. Menige pastoor is aan de slag gegaan met zijn mobiele telefoon of iphone om dat wat hij normaal doet uit te zenden en aan de wereld bekend te maken. Ik ook. Als kloostergemeenschap hebben wij de mogelijkheid om als gemeenschap de eucharistie en de getijden te vieren en duizenden mensen kunnen daar helaas niet aan deelnemen. Al heel snel besloot de kerkfabriek van de OLV van Troost om een wifi-verbinding aan te leggen om zo de vieringen uit te zenden. Meteen werd er ook nagedacht hoe dit op een blijvende manier kan, door vaste camera-opstelling, en door iemand die het allemaal bedient.

Zoals het bij alles wat nieuws is, dat roept ook verschillende reacties op. De een vraagt zich af of dat wel nodig is, omdat er al vieringen zijn op de tv van bovendien betere kwaliteit. Een ander vraagt zich af of de kosten wel opwegen tegen de baten en of we ons niet meer druk moeten maken over de meest kwetsbaren. Een derde voelt zich bekeken en vindt dat niet altijd prettig. Sowieso moet iedereen weten dat ook anderen je kunnen zien via internet. Dat lijken mij allemaal begrijpelijke en geldige reacties en die laat ik ook naast elkaar staan. Het feit dat er ineens zoveel missen uitgezonden worden via internet roept bij mij zeker de vraag op of dit medium ons niet juist uitdaagt om iets anders te doen. Niet dat doen wat je normaal ook doet, maar dan op internet, maar anders. Maar dat is een thema voor een ander bericht.

Ik wil een ervaring delen die in ieder geval licht werpt waarop ik enthousiast wordt en waar ik de kansen zie. Kort geleden had ik een uitvaart. Dat is onder de huidige omstandigheden een korte gebedsviering. De man die overleden was, was nog vrij jong en uit het buitenland afkomstig. Zijn broers, die in Afrika woonden, konden er uiteraard niet bij zijn. Ik zette alles, samen met een medebroeder, klaar in de kerk. Tien minuten voor de viering keek ik nog even op mijn iphone. Ik zag ineens twee 'vriendschapsverzoeken' op mijn facebookpagina. Nieuwgierig als ik ben, keek ik even van wie deze berichten waren. Ik kende de personen niet, maar ineens viel mijn oog op hun achternamen. Dit waren twee broers van de overledene! Blijkbaar wisten ze mijn naam van de weduwe. En ineens viel er een kwartje. Vlug haastte ik me naar de weduwe. 'Is het goed dat ik deze viering live uitzend via mijn facebook? Dan kunnen uw zwagers het ook meemaken.' Ze ging accoord, en snel pakte ik mijn standaard, de externe microfoon van de iphone en stelde het zo op dat alles te zien was. Vijf minuten later dan gepland begonnen wij de afscheidsviering, nu verbonden met zijn familie in Afrika.

Internet in de kerk? Waar is dat nou voor nodig? Nou... hiervoor... om op momenten die er toe doen van betekenis te kunnen zijn op momenten van verdriet en ter bemoediging van elkaars harten. En dat zijn de kwetsbare mensen. Moet iedere kerk dat zo doen? Nee, dat denk ik niet, je kunt ook een aantal kerken daarvoor uitkiezen. Kun je nog meer doen? Jazeker, en zeker rekening houdend met bezwaren die anderen er mee kunnen hebben. Maar het begint er mee dat er een verbinding mogelijk is. Met anderen via internet. En met God via een 'lijntje'.

Pastoor Gerben Zweers osa, pastoor Parochiefederatie Heverlee